

دیگر امیدوارم که خبر وصول برسد و آنحضرت مبارکه موطن حضرت اعلیٰ روحی له العزاستی بعد
 را آنچنان که بهشت برین گردد و غبطه روی زمین شود بنقص صریح میفرماید و تراکم من افیتی
 الابی و نصر من قام علی نسرہ امری یجود من الذی الاحلی و قبیل من الملائکة المقربین جند منصور
 در این ظهور نفوس مستند که بقوتی الهی و تأییدی آسمانی و اہمیتی ربانی و اطوار و رفتار کی که
 سبب حیات عالم انسانیت موفقتند امیدوارم که مرکز این جند شیراز گردد ۲۱ شعبان

۱۳۳۷

الہی الہی ہو لا عبادک المخلصون المنجدون بنفحات قدسک المشعلون بنا ربک التاطقون
 بالشاء علیک المبتنون بحکمتک و برکاتک المروجون لدینک اہتبل الیک و اسئلک ان تؤید ہم
 بما وعدتہم بتایدات صمدائیک و نصرۃ جنود ملائک الاحلی و قبیل ملائکتک المقربین رب نور
 و جوہم بنور لامع و عطر مشام بطیب ساطع و اقر اعینہم بشاہدۃ آیاتک و اسمع آذانہم
 ذلک الاحلی من ملکوتک الابی حتی یکنوا عونۃ لعبدک ہذا فی نشر نجاتک بین الوری و انک
 لتعلم محبوبی اننی احب عبادک المخلصین فی ارض الشین و اقدیم بروحی و نفسی و اہتبل الیک
 فی جنج الیالی و بطون الاسحار ان تجعل ہو لا الابرار سرجاً نورانیۃ ساطعۃ بالانوار انک انت
 العزیز المختار انک انت الکریم المتعال و علیکم البہاء الابی عبد البہاء عجاس ربہ

خط مبارک
۴۷۴

ایها الفرء العظیم من الشجرة المباركة التي اصلها ثابت في الارض وفرعها في السماء، وانها نطققت
بانتی انما انت لاله الا انا قل با عبادی ایای فاعبدون هر چند مسافت مابین صد هزار فرسنگ
و بی کوه و صحرا و دشت و دریا حائل و حاجز و لکن در محفل انهر حاضرید و در مجمع قدس موجود
و ناظر در انجمن یاران الهی یاد اجبای معنوی شمع روشن است و ذکر و فکرشان در صحرائ ملکوت
گذرار و گلشن پس بغضل عظیم الهی مستبشر باش و بخلق کریم اجبایش سرور و منشرح
در دلها لانه و آشیانه داری و در جاناخانه و کاشانه دیگر چه جوئی و چه خواهی بالطف حضرت
محبوب آفاق مطمئن باش و بعنایات ملکوت ابی سرور و منبسط عنقریب نجات تأیید میوز
و انوار توحید بدرخشد و شمع الهی برافروزد و قلوب زجاهای انوار گردد و نفوس مطالع

اسرار هنالك يستبشر المحسنون واليهاء عليك مع نبيهم

جناب علی کبیر

رب ابدل من توجه الی مطلع وحدانیتک بتأییدات قدس رحمانیتک واقع علیه
البواب البرکات من سائر الجهات انک انت المقدر العزيز الوهاب ع

خط مبارک

علیه بہاء اللہ الابی

جناب علی اکبر

ش

۴۷۶

هو الابی

ہل سمع النداء قد ترزلت اركان الملبوس الملائک لہا ارتفع النداء من الملاء الاعلیٰ و سرى
 القوم سکاری من الرأبضۃ التي ارتحفت بها قوات الارض کلما و تبصھا رادفہ کبریٰ کبریٰ کانت
 امر و ادھی فراد و اغرافا و انصعاقا الا من رحم ربک فہم نالوا انتباہا و زادوا لقطہ و استبصا
 فہم فی ریاض العلم یرتعون و من عین لہ تسنیم یشربون و فی ما استتمت انفسہم خالدون
 و اللہبآ علی الذین ہم الفائزون ع ع ع تارتر

هو الابی

ش اخوان جناب آقا مرتضیٰ الذی سعد الی اللہ جناب آقا غلام حسین و جناب

آقا محمد کریم علیہما بہاء اللہ الابی

۴۷۷

هو الہ

السی و جیری تعالیت و تجللت بعزۃ الوہیتک و علمتہ ربوبیتک عن شائی و ثناء کل شیء و لشدت
 و تنزیہت بحقیقۃ احدیتک عن معادی و نعوتی و نعوت کل شیء فی احلیٰ یا الہی فی ہواؤ

خطبات

خطبات

العجز الاعتراف بالذل والاكثار والاجتناب عن العزة والاسكبار كفاني يا الهى عجزى
 وفقرى وذلى وهوانى وفنائى واضمحلالى وحسبى يا محبوبى الطفاك واحسانك وجودك
 واكرامك ايرتباغيتنى بفضلك القديم وجودك المبين وفيضك العظيم عما سواك
 بما هديتنى الى معين رحمانتك واوردتنى على شريعة فردائتك وانزلتني منزل صدق
 سلطان وماميتك وسقيتني من كأس العطاء من يد ساقى عنايتك وزرقتني بائدة
 السماء على خوان موهبتك ايرتباك الحمد على ذلك ولك الشكر على هذه الموهبة
 التي اخصت بها المخلصين من ارتقاك ويشهد روحى وذاتى وكينوتى بانك
 اتممت على الرحمة واكملت على النعمة واسبغت على العطاء واكثرت على النعماء
 ولكن يا الهى اذل اليك وابتهل بين يديك واتضرع الى ملكوتك الابهى واترجى
 من سلطان جبروتك الاسمى ان تقدرلى غاية منائى وفنتى رجائى وما هو جلا لبصر
 وصفاء قلبى وراحة روحى وعظم فتوحى ومسرة فؤادى واكبر رشادى ونور
 جبينى وافق مبدئى وهو سفك دحى والفاق روحى فيسبيل محبتك واحتراتى
 بنار عذاب اعدائك فى سبيلك وذلى وتبلىل حسبى على التراب اشتياقا الى
 ملكوت نقاك ايرتبا قدرلى هذا المنى واسقنى هذه الكأس الطافحة بصهباء
 الانطا

الاطلاق من فيض رحمتك الكبرى وطمئني من هذه المائدة التي رزقت جمالك الاعلى
 وتوج راسي بهذا الاكليل الذي تتلذذ جواهره الباهرة فيقطب العوالم كلها و جعلني من عبيدك
 المخلصين لمستشهدين انك انت الرحمن الرحيم ايرتب هذان عبدان انتسبا الى عبدك
 الذي انجذب بنجات قدس احديتك واشتعل بنار محبتك واهتمز من نساءك التي هابت
 من رياض معرفتك وهتبت بشرب انوار سطعت من مشرق موبتلك ونام في هيام الشغف
 في جمالك وتوغل في صحراء صواح وناح فيه المشتا قون لزيارة طلعتك وثل من كان
 عطاك حتى سرع الى مشهد الفدا في سبيلك وركض الى ميدان الفدا جابجا بجمالك ونشوق
 روحه شوقا الى لقاءك ايرتب اجبت عليه التجن بسطائك وجعلته جنة غنا
 وروضة غلباله بقدرتك وبرئائك واستقام فيه سنين متواليات تحت الاسدائل
 والاعلال المشقات وهو يستبشر بذلك ويتهيج فيكل ذلك الى ان ايده باليد
 وجودك ان يتصاعد الى ملكوت قدسك فاخرجه طغاة خلقك من قعر السجون الى فضاء
 الفدا في سبيلك يا حي يا قيوم فحاطب وقال يا ايها الحاضرون لقتلي في سبيل رب
 المحبوب ليس لي شيء اهدي لكم لهذه البشارة التي بشرتموني بها الا هذا العطاء لراسي
 فاديه لكم مقابلة لعزفكم فقطاهرين الملاء كاسد الشرى وطار في السماء توجها الى الرفات

الاعلیٰ و صعد روحه الی ملکوت اللہ و جبہ و تک لاسمی طولی له ثم طولی ایرتین

المنتیبان الیه ایذہما علی الثبوت علی عهدک و میثاقک و وقتما علی اطاعتہ امرک خصلہما

فی دینک انک انت الکریم الرحیم الوهاب ع ع

جناب میرزا قاسم خان علیہ بہاء اللہ

ہوالہ

۴۷۸

یا ابا الفتوح ہنیئاً کما ہذا الصبوت ہر چند فتح ملوک خونریزی مملکت لکن

فتح اہل بہا سلوک در بسیل ہدی و خدمت اصغیا و عبودیت در گاہ کبریا و تہتیت وہام

امور و حسن نیت و خیر خواہی جمہور احمد لہ شامو فوق بان بشہادت عموم علی شخص

جناب خان پنہایت ارشما شادمان و مسرور است حتی عبد البہا ارستائش ایشان

دل و جانیافت کہ احمد لہ سروستان چنین سروی آزاد دارد و چنین نفسی نفیس معدن

وداد و امیدم و پیدا است کہ بہمت آن یار روحانی اجبای رحمن در نہایت روح

باشد و علیک البہاء الابی ع ع

ہوالہ

اللہ کل بسید رسل اما فتحا لک فتحا مبینا فرمود ہر چند این فتح در عالم رؤیا بشارت دادہ

شدہ

نظر کا تب در روایا مبارکہ

نظائر

۴۲۴
شده بود ولی چون تاخیر افتاد بعضی از رویه حاصل گشت و چون که مشتوق شد یاران

۴۷۸
مسرور شدند حال من نیز ترا فتوحی خواهم ربانی رحمانی سبحانی کامرانی دو جهانگی ع ع

هو الله

اجتای سروستان
علیهم بها، الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الله

۴۷۹

ای یاران عقیقتی چندسیت خبری از شما رسید و صبح پیامی از آنجستند مید
حضرت طیر حدیقه ملکوت جناب مرتضی روحی له العذارا ملاحظه فرمائید که چه بار موقده
در قطب آفاق بر افروخت که شعلهاش تا دامنه ملکوت ابی رسید و چنان پرتوی ساطع
کرد که آفاق کائنات را روشن کرد پس معلوم گردید تا نسوزی نیفروزی و تا چون شمع
نگدازی جمهرار روشن سازی اید و ستان انصاف باید بدیم که در چه دوریم و در چه
کور در بحر الطاف الهیه مستغرقیم چرا پر بشارت باشیم و در ظل سدره رحمانیه آرمیده ایم
چرا پر مسرت نگردیم بر کفر مخفی پی بردیم چرا کیسه تهی گذاریم و در سایه آن سرو سهی در آیدیم
چرا بیچاره و منحنی مانیم لطف و عنایت حضرت مقصود باهل سروستان زیاد بود و لطف
عد عنایت شامل حال ایشان در جمیع اعیان انهارا انفس میفرمودند و منتهی لطف

خط باهاک
عظما است
در انوار

تجرید شرح لامعه زجاجات امکان گردید و نجوم ساطعه مشرق ایقان خدام آستان
مبارک شوید و خزان کنوز عنایت آیات بینات کتاب مبین شوید و روایت شاهرآ
ظهور عظیم نسائم ریاض حدائق قدس گردید و روائج معطره عنایض انس بشر باطن
جیلد رب قدیم مابشید و مبلغ امرداوند کریم ایدوستان وقت گلگشت بوستان
الهی از دست نذمید فرصت اغنیمت شسردی جمدی نمائید که در اینجهان فانی شمع روشن
جهان جاودانی گردید و گل گلشن عالم باقی اگر بخدمت امراته کمر را محکم بندید
و بحال ثبوت و رسوخ بریشاق نیز آفاق قیام نمائید و از زوایج و اعصار امتحانات
واقعات شیده نلغزید قسم نبور بها، که هر یک آیت کبری گردید و ریت ملا علی
و البها، علیکم یا اجبا، الله روحی لکم الفداء ع. سنا
استدعای طواف مطاف عالی را نموده بودید انشاء الله در وقتش اجازه خوا
داده شد حال اہمت را با بحال حکمت بر نشرفحات الله بکارید و در این امر مکتوب
چہ کہ الیوم این قضیہ مغناطیس تأیید ملکوت است و جاذب الطاف اسم
اعظم از چیز جبروت و البها، علیکم
ع ع سنا

جناب محمد صادق بیگ و جناب ملا سلیمان و جناب عبدالله بیگ علیهم‌السلام الله الاسبی

هو الله

۴۸۱

ای یاران روحانی گویند که شرطی در این فلک با هر عبارت از سه ساره روشنت
حال از انصاف ذوالمتن میفهمیم که آن سه شخص مترم مانند آن سه بنوم از ارفق هدایت
در نشسته و روشن باشند جناب خان از محبت و خلوص شما نهایت شکرانه ینماید که
فی‌الحقیقه بهائی پرستید و خدام هر سه مست پیمان بدست یاران باید چنین باشند که بگذرد
را بنده کترین گردند آئین وحدت عالم انسانی گیرند و بروش اهل علیین سلوک کنند امحمد سده

شما چندینید و علیکم‌السلام الله الاسبی ع ع متابله

هو الله

سر و استان جناب میرزا فتحعلینان کلانتر علیهم‌السلام الله الاسبی

هو الاسبی

۴۸۳

ای فتح بها رقی مشورت و رسول یافت و چون کاس ظهور مورث سرور شد
حمد کن نداری که موفقی هدایت کبری گشتی و مؤید بمنقبت عظمی از بنام بشارت حضرت
اعلی سر مست شدی و از سهبای محبت طلعت ایبی بوجد و طرب آمدی و در سخن

عشقان

خط کاتب هر و پنجا، مبارک

خط کاتب هر و پنجا، مبارک

عاشقان شمع روشن گشتی و از نجات قدس ریاض میثاق مشام معطر نمودی چون جبل شامی
 و چون شجر نابت پس چون نلق در حلقها زلف دلبر اهی بدام افتاد باللب خندان و پیرین
 چاک و غزلخوان در قربانگاه عشق برقص در او فریاد و اطوبی لی و اطربالی و اسرورالی از جان
 و دل برآر تا بشکرانه آن فضل و محلا زبان گشائی و بوفارسم جبار از صفحہ کائنات
 بر اندازی و نفخه خوشی بوزانی و جمع یاران را حسن جمین کردی و انجمن دوستان را بلجا
 این شب و روز را محبت برافروزی و چون شمع با چشمی اشکبار بنا بر محبت الله
 بسوز و آواز افروختن و سوختن انوار بر آن اقطار ساطع گردد و علم میثاق بر آن
 آفاق موج زند از فضل و عنایت حق امید است که از این نوید خورشید بدرخشی چون
 در آن میدان فارس فرید کردی و علیک البهائم ع ع سادہ

هواته

نظم مبارک

سروستان اجبای الہی علیسم بہاء اللہ الا بہی
 اللہ اہی

۴۸۳

ایدوستان سروستان جمال قدیم حضرت نور مبین بیاران آن اقلیم کمال عنایترا
 داشتند و چون پندند از آن دیار دیوم اتفاقا حاضر شدند الطاف بینهایت فرمود

و اظهار غایت نمودند و چنانکه در حضور بودند مورد رعایت حضرت احدیت گشتند
 و منظر آیات سوخت شدن این دلیلست که بی عذر آتش محبت الله در آن کشور شعله
 پر شرر خواهد از نور معرفت الله در آن بوم و بر اشراق شمس و قمر خواهد نمود و این یقین و
 محسوسست چه که مشیت و قضای حق قیومست ولی ای دوستان موجود از خدا
 بخواهید که آن شعله در امروز زنده و از حرارت الله و اعتدال خلق و خوی نوروز گردد و در
 پر سوز شود و در فخره دل دوز گردد تا منظر آیات توحید کردیم و مطالع بینات و
 مورد توجهات شویم و مشمول نظر غایات چه که فضل مجال ایهی عظیمست و فیض
 اسم اعظم قدیمست و البهائ علی الثابتین ع ع سنا بانه

بواسطه جناب زائر اقا رضا علیه بهاء الله

اجای سرستان اجای نیریز اجای بزم اجای خاکمدان اجای داریان علیهم بهاء الله

الابی

هواسه

۴۸۴

ای یاران عبدالبهاء المحمدیه از سرستان نفحات گلستان محبت الله منتشره و رایحه معرفت الله
 شاطع و نورهدی ن مع آیات کبری ظاهر و باهر اقلیم حبیب فارس چون مطلع نیز آفاق بود

عبدالبها

ظلمات هر و ضلالت هر مبارک

۴۴

عبد البهار نهایت آرزو چنان که در قطب عالم خیمه برافرازد و علم سبقت و پیشی بر کل
اقالیم بلند فرماید الحمد لله در این ایام حرکتی نموده بالاخص سر و استان و نیز در حال زان
کشور هیز از ابراج لواقع محبت الله بگوش جان میرسد طوبی لکم و حسن باب و بیری
لکم بفیض من رب الارباب عبد البهائم بملکوت ابی عجز و نیاز مینماید و تصرع و بهائم
میکند که کشتت الهی در آن کوه و دشت روز بروز نشو و نما نماید و سبز و خرم گردد و خوشه و دان
و خرمن فرماید کز خرمن شطاه فاستغلت و استوی علی سوقه لعجب الزراع و ایدم
چنانست که هر خوشه خرمن گردد و هر دانه فیض و برکت حضرت ذوالمنن شود ای باران جمیع
طوائف و امام منجد و محمود و جمیع قبائل و ملل گرفتار بآس و قنوط اهل بهاباید چنان حرکت
و جنبشی نمایند که کافه اهل ارض را با هم ترازد و چنان پر توی افروزند که شرق و غرب را
منور نمایند و بر قار و کرداری پردازند که شهیر آفاق شوند و مظا هر فیض کوکب اشراق گزند
و علیکم البهائم الابی ع ع منادیه

شیراز سر و استان جناب مهدی سر وستانی علیه بهاء الله الاسبی
هو الله
۴۸۵

خطبات حضرت بهاء

ای مجذب بنجات الله نامه مرقوم واصل گردید و مضمون مفهوم شد تمنا می تحریری

از عبدالبهاء، نموده بودی من نیز فوراً بترقیم این نامه پرداختم و از فضل و الطاف جمال الهی امید داشته و دارم که یاران الهی چنان انجذاب حاصل نمایند که بیانه اسرار الهی اقتباس کنند و کاشف راز گردند فیوضات ملکوتی الهی لوح محفوظ و کتاب سطور و رقی مشور هست و جمیع اسرار در آن نامه مرقوم آن نامه مفصل را بدقت مطالعه نماید تا بر اسرار ماکان و مایکون مطلع گردید جناب خان بابا و جناب ضیاء الله و امه الله و والده شانزاد بکر اربعه الهی جان و وجدان شادمان گردانید و جمیع اجای الهی را از شدت محبت این عبد خیر دهید و با لطف پنهانیت حضرت مقصود بشارت فرمائید و علیک و علیهم البهاء الاهی

ع ع سائده

بواسطه جناب زائر جناب آقا غلامحسین خان سروستانی

جناب آقا علی اکبر علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۴۸۶

ای ثابت بر پیمان آیامیکه در ارض مقدس بودی و بشرط طواف تربت مقدسه فائز در خاطر است ایامی بنهایت محبت و الفت با ما بسر بردی و در نهایت تبتل و تضرع بودی اوقاتی که بروح و ریجان و شادمانی و کامرانی گذرد هرگز از خاطر نرود یقین است که

فراموش

فراموش نمودی بلکه شب و روز در خاطر داری و بموجب وصایا و نصایح که افتاد

عمل مینائی امروز هر بهائی حقیقی را نشان و برهان اعمال و انفعالی که بموجب تعالیم است

اگر بان موفق شوند هر روز موافقتی جدید یابند و عنایتی بدیع جویند فرصت بسیار کم است لهذا

مجبور باختصار استم ولی هر کلمه فی الحقیقه نامه است نفس مطمئنه را یک کلمه کفایت میناید

جمع اجبای الیبر تحت ابداع ابی برسان و علیک البهاء الابی امته الله الموقنه فجميع محرمه

را نهایت مرانی بنما و تحت ابداع ابی ابلاغ کن ع ع

شیراز بواسطه جناب بشیر الهی جناب اقا رضای سروستانی

۴۸۷

هو الله

ایزاز مطاف ملا اعلی نامه شمار سید احمد الله دلالت بر ثبوت و رسوخ اجبای الهی

در امر جمال مبارک روحی لعبتة المقدسة فدا می نمود امروز جمیع کائنات از فیوضات اسم اعظم در

نشو و حرکت است و در استمداد و اهتزاز سروستان احمد الله گلستان کرده و بکل و رحیم

معرفت الله حدائق حقائق و معانی گشته امید چنانست که آن سرو تا روز بروز نشو و نما نمود

در نهایت لطافت و خرمی از فیض سحاب عنایت الهی در جو بار حقیقت با اهتزاز و حرکت آیند

جناب آقا بیه عید الرسول را از قبل من تحت ابداع ابی برسان و جناب درویش بن شهید را نهایت

تجید از این وحید فریدین و ملک البهائم الاهی رع

۲۴

سر و مستان جناب زائر اقا رضا علیه برآ اللہ ملاحظہ نمایند

مشایخ طلب مغفرت بجمت جناب انا محمد کریم اخوی حضرت اقا رضای شیب بہا

صاحبی خان ابن حیدر علی جناب قباو خان جناب عبا علی جناب میرزا حسین بنا جناب

صاحبی لادی جناب صاحبی علی امینی جناب آقا علی ابن آقا حسین اعلمی جناب آقا مهدی جناب

علی رضا جناب مشدی فضل اللہ جناب آقا محمد اسمعیل جناب کربلائی ناد علی

ہو اللہ

۴۸۸

تذکرہ شہداء و شہداء مبارک

حمد آنگ یار بی الجلیل شکر آنگ یار بی العظیم علی ما فتحت ابواب الفجران بمقالید العفو

والاحسان و مفتاح النضل والاعتنان رب انحر من عبادک التائبین اناس و انفسہم

علی الذنول فی ذنوبک اللطایل والوصول الی النور العظیم وارویہم من ماء معین و تقیہم

من عین التسنیم فالذنت اذ انهم با سماع الذاء وقت اعینہم بمشاہدۃ نور الہد

والذنت نفوسہم بالآیۃ اکبریہ وانشرت صدورہم بحکماک العبد و اضطربت قلوبہم

باصح نار محبتک فارفع منہم الشیح بالتکبیر و التلیل الی ملکوتک الجلیل و انشرت منہم

نفحات جنات فیصل صقع و اقلیم او لک بالی نفوس لم تحذہم نومہ لائم فی امرک ولا لزمہم

شماتہ

ثمانية من عنود في ذكرك ولا اعدتكم ستام كمل عثمان زعيم في محمد كلك بل ثبتوا على الصراط وتوا
 برشحات سحاب الاطراف يا ربي الارباب وذكروك جهارا بين الابرار والاشهار وما قر
 السهم عن الذكاه وابسأوا يغنى الاسرار وحشر واعم الاخيار وتبتموا الى ملكوك يا وزير
 يا جبار رب انهم تجبروا كاس المنون بما قدرت وقولك الحق انك ميت وهم يحيون
 وقدرة لهم المتقام المعصون وانعمت عليهم بالسر المنون وارجبتهم اليك فخذ منهم
 يا ربي المكنون رب اكرم لهم المشوى وارسلهم في ظان سدره المنتهي واخذهم في خية المنا
 وار عليهم كاس المعطاء وقرر لهم الموهبة النظمي وشرقهم باللقاء يا ربي ال اعلى انك انت
 العشاء النشور وانك انت اكريم الزعيم البر البروف لاله الا انت الغنى المعطي لكل عبد

مشكور ع ع ع

هو الله

سرستان

عموم اجاني الهى

عليهم بيا الله ال الهى

۴۸۹

هو ال

سرستان
 سرستان
 سرستان
 سرستان
 سرستان

اى شيد اعيان نير آفاق وثابان برميان جناب حيدر علي عليه بيا الله نامه
 وذكر اجاي الهى نموده كه سرستان سرستان گشته و دوستان شب و روزه بذكر تمن

مشغول اینخبر سبب سرور و جورش شد و این نغمه شام یار از آن معطر نمود که الحمد لله در آن
 اقلیم محترم که وطن حضرت اعلیٰ روحی لالغدا بود نفحات قدس در آتش راست و نیم جان بود
 ریاض غایت در اهتراز باران عرفان در فیضان است و انوار مواهب در خشنه و تابان
 ای وستان مهتی نماید تا کشور شیراز مظهر خداوند بینیا ز گردد و از حنیفش نغمه و آنگ
 سبحان ربی الاعلیٰ بملکوت ابی رسد مطلع آیات توحید گردد و صبط الهامات رب
 فرید تا شعله نار محبت الله از آن اقلیم بسائر اقلیم سرایت نماید و نفحات ریاض قلوب
 آن یاران و لایات مجاوره را دلالت بر گلشن هدایت کند و این مواهب سیر
 نگردد مگر با لطف از ما سوی الله و انجذاب بنفحات الله و اشتغال با رحمت الله و محو
 وفا و تخشوع و خشوع بین یدی اجبآء الله و خدمت یاران و عبودیت دوستان الهی
 علیکم جناب میرزا حسین بنار که خادم انجمن اجبآء است کبیر ابداع ابی البلاغ نماید و بگوید
 که خانه تو آشیانه مرغان چمن لگی گشته و کاشانه سودایان جمال رحمانی طوبی لک من زلک

و الهیاء علیک ع ع سنان

۴۹۰

سروستان اجبای الهی علیهم بهاء الله الاهی
 هو الله ای یاران عبد البهآء هر چند تمیست که بواسطه قلم و مداد با شما گفتگو
 نمودم

خط کاتب هرگز آ مبارک

نمودم ولی در عالم روح و فؤاد همیشه بیدارم این جمال الهی مالوف بودم می فراموش
 نمودم و نفسی نیاسودم بلکه در نهایت در نهایت تضرع و ابتهال بودم که آن اجبای را
 و دوستان الهی از ملال جهانی و روحانی در جمیع شئون و احوال محفوظ و مصون باشند و توفیق
 بان گردند که گفتار و رفتار و کردار برابر و اشرار هر دو ثابت و محقق گردد که این خرب مظلوم
 مفتون جمال الهی هستند و منجذب نفحات قدس ز افاق اعلی زیرا این بیان و تبیان
 و خلق و خوی و روش و سلوک و فضائل و کمالات از فیوضات نور قدم و اشرفات اسم عظمت
 مقصد آنست که حقیقت انسانیه باید مانند آئینه از شعاع آفتاب حقیقت روشن باشد و الا
 سنگ سیاهی و ظلمت اندر ظلمت است و شعاع شمس حقیقت عرفانست ایمانست اینست
 اطمینانست انجذابست الهابست و استمرار در نشرفیاست ای یاران ایام ببرد
 اتمام باید مالک و مملوک گنم گردد نه اثری نه ثمری نه برگی نه شکوفه ای جمیع منظر اهل آلی غافل
 حین من الدهر لم یکن شیئا مذکور کردند مگر نفوسیکه بجای از نفس و هوی برار شدند و منطلق از
 هدی گشتند بهبط اسرار شدند و سر حلقه ابرار گردیدند آمان مانند نجم زاهر از افاق حقیقت
 تا ابد الا با دبا هرنه پس بکشید تا از صهباء استقامت کبری بنوشید و بنهایت قوت
 در جمیع موارد مقاومت اهل غفلت نمائید و لوا جمع علیکم من علی الارض کله لا تخافوا

ولا تبسوا واعتمدوا على انجاد بنود من ملكوت الله راحت ايامي چند نخوايد در عاقبت
 نگرید ملاحظه نمائید که نتایج محموده در اعمال و اطوار چه نشوئی موجود این وقت سبب عبرت
 شود و انسان بحقیقت پی برد الی الی هو لا، ارقا، لک اذ لا، بیابک فقرا، الیک
 ضعفا، بین یدیک قدر لهم کل نیر و انظم عن کل نیر و جهلهم حماة حسنک المحسن و رعفا
 اغناک فی انک الاقالیم و رماة ناقص عهدک بهام سلطان مبین و برمان عظیم و ابلهم سرجا
 ساطعة بفیض النور المبین حتی یقوموا اشد القیام علی اعداء کلک فیدک القطر لتحق رتب
 هولاء، لیورضعاف اجعلهم نسورا فی اوج الاطراف و صقور النفس و الانصاف و اجم
 من الاعتراف انک انت القوی الوهاب و انک انت الغریر المبین المتعال

ع ع

هو الله

سرستان ا جای الی عیسم بهاء الله الابی

هو الله

ای یاران رحمانی شمس حقیقت بر آفاق قلوب اشراق نوانیت محبت نمود
 و غمام موهبت باران الفت مبدول داشت نسیم عنایت از همت طفت

خط کاتب در و کتب مبارک

برور آمد و دریای رحمانی امواج نعلق روحانی زد تا یاران الهی بمشابه فیض آسمانی
 قطرات جمع شده سیل فیض ناقصی کردند و صحرا و دشت آفاقرابن و خرم نمایند
 مقصد از ظهور مطهر مقدسه الفت و محبت عالم انسانی بود حال جفا و باید در این میدان
 جانفشانی نمایند تا عالم انسان را بصیبهای محبت یکدیگر برست کنند و قلوب آفاق
 را شادمانی بخشند آنچه در الفت بیشتر کوشند بیشتر پویند و آنچه در اتحاد همت مبذول
 دارند عون و عنایت بیشتر مشاهده کنند حضرت مسیح خطاب بجواریتین میفرماید
 انتم ملیح الارض فاذا فسد الملیح بماذا یتلح میفرماید شما نمک عالمیاید اگر شما فاسد گردید
 جهان بچه ملیح و نمکین گردد حال اگر اجزای الهی شمع محبت و الفت و یگانگی و اتحاد
 در محفل خویش میروزند چگونه جهان را بنور هدایت الهیه روشن نمایند و چگونه سبب
 الفت قلوب اهل عالم گردند ای یاران عبدالبهائم شمار ابتلاحت و صباحت جمال
 ابهی قسم میدهم که مانند نجوم ثریا مجتمع و مؤلف گردید و سبب اتحاد و یگانگی عالمیان
 شوید بنیاد خلاف براندازید و بنیان اختلاف بنده سازید و بذیل محبت الهیه درازید
 و ساحت قلب را از مغایرت و مخالفت پردازید تا محل اشراق شمس حقیقت گردد
 و نور بهجت برینشند هر یک خادم یکدیگر شوید و هر که اموره دیگر جانفشانی نمایند

جان و مال از یکدیگر دریغ مدارید تا یرلیغ عطا از ملکوت ابی رسد و منشور سرور و جهور

۴۴۹

از ملا اعلی صادر گردد و علیکم التحیة

والثناء ع ع سنا بنة

سروستان جناب زائر میرزا حیدر علی سروستان علیه بآء الله
۱۵ ج ۱
۱۳۲۸

الابھی

هو الله

۴۹۲

نصرت

ای ثابت بر پیمان نامه نامی رسید از مضامین آشکار و پدید گشت که حین رجوع و وصول
از آشنا و بیگانه حسن استقبال و رعایت موفوریافتی العزة لله و لعباده المخلصین عتقرب
ملاحظه خواهید نمود که انوار غزت ابدیة یاران چنان تابد که شرق و غرب روشن شود و جمیع حزاب
ببندگان حبل قدم خطاب نمایند و تالله لقد اشرکم الله عینا گویند سوال از زوجت

ملاحظه نموده بودید البته باید زوجه تالله را اطلاق داد و علیک ابهآء الابھی ع ع سنا بنة

سروستان جناب آقا حیدر علی زائر علیه بآء الله الابهی

هو الله

۴۹۳

ای ثابت پیمان بجزد قرأت نامه شما سفارش در خصوص آقا میرزا فتحعلینان بنفس مبارک

تخریب

خداوند درود مبارک

تحریر یافت فی الحقیقه آنمظلوم گرفتار گشته است هر چند سبحون است ولی تبرک
درگاه نرسد بی چون امیدوارم عنقریب گشایش حاصل گردد و بخشایش رخ دهد فرست
میش از این نیست جناب اقارضا و جناب بقاء الله و اهل بیت محترمه را از قبل من
تحت ابداع ابی ابلاغ دار و علیک البهاء ان بی ع ع تسامیه

سر و ستان بواسطه جناب زائر اقا حیدر علی

والده امته الله فاطمه ضلع امته الله ناصر صبا امته الله طاهره امته الله منیره

امته الله فائزه بقاء الله کبری طوبی والده مرحوم قبادخان جناب آقا میرزا علی محمد

جناب مشهدی علی اصغر جناب آقا محمد صادق جناب آقا محمد حسن

هو الله

۴۹۴

ای مؤمنین و مؤمنات و ثابتین و ثابتات جناب حیدر علی بدرگاه حضرت کبریا پناه
آورد و بکمال عجز و نیاز از برای شما موهبت کبری رجاء نمود و آن موهبت کبری موهبت
برگفتار و رفقاریست که مطابق تعالیم الهی و وصایای جمال مبارک و ضایح اسم عظمت
اگر باین موهبت موفق شوید بهر خیری مؤیدید آرزوی اینغید چنانست که هر یک از شما
آیت بی گزینی گردد و نخلی باسق در بوستان الهی شود و در کمالات انسانی بر کل فائق گردد

خطا کتابت مر و بخشایش یک

سلیل علی اصغر کہ در سبیل الہی شہید گشت سراج آن قبیلہ است و مرکز مہمات
 جمیع آن خاندان عنقریب تأییدات غیبیہ سبب خون مطہر آن بزرگوار کہ در سبیل الہی
 سبیل شد آمد و دمان ما احیاناً پس بگرانہ پردازید کہ امجدتہ نفس مبارکی از آن خاندان
 در سبیل الہی شہید شد و این شہادت سبب مغفرت و مہمات در جمیع عوالم الہییت

و علیکم و علیکن البہاء الابہی ع ع منابہ

نیریز بواسطہ جناب ملا احمد علی

سروستان اجای اہلی

جناب قاجدر علی جناب اقا میرزا علی محمد جناب اقا میرزا علی رضا خان جناب
 اقا سید میر احمد جناب اقا علی نقی جناب اقا میر تاج الدین جناب حاجی محمد جناب اقا علی
 جناب کر بلائی فر جناب قاسم نقی جناب اقا علی جناب اقا عطاء اللہ جناب کر بلائی شکر اللہ جناب
 اقا غلام علی جناب قاسم امین جناب اقا میر حسین شاہ جناب قاسم موسی جناب اقا محمد حسین
 جناب غلام حسین خان جناب اقا میرزا فتح علی خان کلانتر جناب قاسم علی عابد جناب عباس علی خان خادم

جناب ملا قربان علی علیہم بہاء اللہ الابہی

۴۹۵

ای یاران عہد البہاء بشارت کبری رسید و خبر پرسترتی عہد البہاء شنید

مردہ

مژده الفت یاران سبب سرت دل و جان گشت ^{الذکر} و خبر اتحاد و اتفاق دوستان یک
 فرج میباید گردید عبدالبهاء نهایت روح و ریجان یافت زیرا چون رائحه انبساط در بدین قلوب
 ابرار استشمام نماید چنان احزان و اکدار هجوم کند که بتقریر و تحریر بیان نتواند و چون نفیحه شکر
 الفت و اتحاد استشمام کند چنان سرور و جوری احاطه کند که قلب باهترار و جان پرواز آید
 زیرا تجلی اشراق بحبت الفت اهل وفاقست تا نفوس آفاق در ظل رایت اتفاق در
 آیند و چنان نورانیت وحدت بر خشد که حکم کبر و حکم کبر و حکم کبر و حکم کبر
 در انجمن یاران جلوه کند تا یسایات الهیه و توفیقات صدانیه از جمیع جهات احاطه فرماید

انوار توحید بتابد و نسیم تجرید بوزد پر تو عنایت بر خشد و حیات روحانی مبدول گردد ^{بعضی و...} هذا هو القور ای
 مولف فیض المبین یاران عبدالبهار بسبب الفت و اتحاد جدید بسیار راضی نمایند و سلب شوند
 که سان تضرع و زاری بگشاید و از درگاه احدیت طلب نماید و علیکم التحية و التفاء

ع ع ع منانه

شیراز بواسطه حضرت عندلیب سروستان جناب حیدر علی سروستانی

هو الله ۴۶۶

ایثابت بر میاق مکتوب و اصل گردید مضمون سبب انشراح صدور بود و دلیل بر

خط کتابت حضرت عبدالعظیم

حصول فضل موفور از تأسیس مشرق الازکار نهایت سرور حاصل گردید و همچنین از ترک زرع
 تریاک و ترک دخان زیر افیون جز در معایجه امراض معلومه سبب هلاک نفوس و موت ابد
 انسان گردد و همچنین از شرب دخان نتیجه و ثمری جز تضییع اوقات و حصول امراض فائده نه
 آنچه است که اجبائی انسان از همه اینها گذشتند اینده الهی وقت را غنیمت دانید و فرست
 از دست مهید بهتر نفعات الهی پردازید و به نیریز رفت آمد ننماید تا این مرادوه
 طرفین سبب انجذاب مدینتین گردد و هر یک دیگر را توثیق و تحرصین بر استقامت
 و ثبوت و انجذاب قلوب نماید جناب کاتب میرزا حسین را از قبل من نهایت محبت
 ابلاغ نما و جناب حاجی خان و آقا رضا و بقا، الله جمیع را تحت مستاقانه برسان امیدوارم
 که موفق بخدمت یاران الهی و اجبائی رحمانی و تربیت و تنظیم مشرق الازکار باشند

و علیک التحیة و البشراء ع ع سنا بده

سروستان بواسطه جناب زائر آقا حیدر علی

جناب آقا عبد الله جناب علی آقا جناب آقا محمود جناب احمد علی جناب آقا میرزا آقا
 جناب آقا عبد الحسین جناب سراب خان جناب آقا مصطفی جناب صادق علی جناب
 کربلایی شکر الله جناب شادی الله جناب حاجی آقا جناب کربلایی علی حسین جناب

بیت الله جناب آقا علی عرب جناب ملا محمد رفیع جناب مادی جناب عبدالکریم

هو الله

۳۹۷

خطه کاتبه حضرت مولانا

ای یاران رحمانی جناب حیدر علی در نهایت عجز و نیاز بدرگاه پنیاز تضرع و ابتهال نمود

و از برای شما رحمت بی پایان طلب کرد چون این خواهش ورجا در عقبه مقدسه

واقع اهبسته رو گردد و نتایج ممدوحه حاصل شود اینغبه نیز در آستان کبریا بهین

رجا قائم و امیدم چنان است که نورانیت تقالیم الهیه و وصایای ربانیه

چنان در بین اجاجلوه نماید که رویهار روشن شود و جاننا بشارت یابد و لهما

منور گردد و از اعضا و ارکان آثار ایمان و ایقان ظاهر شود تا توانید بشیم

حق پردازید و بدرگاه احدیت تضرع و زاری نمائید که اخلاق نیر اشراق پرست

بز قلوب اندازد و سوحات رحمانیه در حقایق انسانیه جلوه نماید و علیکم السبانه

الا بهی ع ع رنامه

هو الاهی

۴۹۸

سرهستان جناب حیدر علی و میرزا علی محمد و جناب میرزا حسین علیهم السبانه الاهی

هو الاهی ای یاران چه خوش بخت بند ختر و بهایون طالع بودید که در چنین کور

خطه کاتبه

و دوری مولود و در چنین قرن و عصری موجود و بر چنین موردی وارد و در چنین آستانه

سایه و در سایه چنین شجره استریح و از چنین ثمری مستفید شده اید کور

کور جمال قدم قرن عصر اسم اعظم مورد مورد شریعت الله آستان درگاه جمال

ابهی شجره شجره انبیا ثمرة سدره منتهی طوبی للفائزین بشری للواردین فرحاً

للواصلین سروراً للمستطلین و الحمد لله رب العالمین جمیع دوستانرا

تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نمائید ع ع سائمه

در خصوص زرع تریاک هتفنا رنوده بودید زرع تریاک خبر بجهت علاج جان

نه زیرا در اکثر معالجات مستعمل و از عدد آیات رضوان سؤال نموده بودید

و از ده روز است و یوم اولش همان یوم دو ساعت بغروب مانده است

دیگر در جمیع اوقات باید دوستان الهی با یکدیگر با کمال حکمت معاشرت و ملاقات

نمایند و بدگر حق مشغول گردند و از یکدیگر راحه طیبه محبت الله استثم کنند ع ع سائمه

هو الله

جناب محمد جعفر جناب آقا باقر جناب حاجی آقا جناب آقا بهائی جناب آقا محیی

جناب آقا علی خان جناب حاجی امین جناب محمد ابراهیم جناب حبیب الله جناب آقا علی نقی

جناب

بناب حیدر علی جناب میرزا علی محمد جناب آقا غلام حسین جناب عطاء اللہ جناب میرزا عزیز
 جناب میرزا فتح اللہ جناب محمد حسن خان جناب علیخان جناب مشہدی سلیمان جناب محمد باقر
 جناب محمد رفیع جناب محمد تقی جناب علی اکبر جناب موسیٰ جناب بدیع اللہ جناب علی محمد جناب
 محمد کریم جناب تاج الدین جناب علی بابا جناب اکبر جناب محمود جناب میرزا حسین جناب احمد
 جناب حسن جناب علی تقی حاجی محمد جناب فضل اللہ جناب نوروز علی جناب سدا اللہ جناب
 علی تقی جناب رضا جناب حسن جناب مصطفیٰ جناب غلامی جناب نعمت اللہ جناب قریب علی جناب ہدایت
 جناب مصطفیٰ جناب علی جان جناب رضا علی رضا جناب مشہدی عابد جناب فتح علی جناب حسین
 جناب علی جناب مشہدی محمد حسین جناب مشہدی باقر جناب آقا بابا جناب قاسم جناب جعفر
 جناب محمد اسمعیل جناب محمد باقر جناب ساد حسن جناب ضلامعلیٰ جناب حاجی جنابان غلام حسین

وصف علیہم بہاء اللہ الالبی

ایدوستان الہی چندی پیش آشفۃ جمال حق آقا غلامرضا سدا غلامو کہ بان یاران الہی تحریر
 مرقوم گردد با کمال اشتیاق و شوق نامہ مرقوم گردید و حال نیز رجائی نگاشتن مینماید و این سدا
 آستانہ ابی را چندان مشاغل و غوائل کہ فرصت نگارش کلانہ با وجود این چون ذکر یاران الہی را

نموده بود چنان حالتی دست داد که بی اختیار خامه برداشته و بزرگواران پرداختم که
 عاشقان جمال قدیم وقت جوش و خروش چون دریا بی پایانت و هنگام احتراق با آتش
 سدره رحمن چشم بملکوت آلی بازکنید و گوش بر آهنگ عاقبت رحمانی دهید تا از
 ملکوت غیب صلاهی بیداری شنوید و تحسین ملاء اعلی استماع نمائید ای دوستان
 اسم اعظم جمیع بلاهای مبرم را حبل فرمود و تحمل کرد تا از نما، معین هدی بنوشیم و در
 سبیل تقوی سلوک نمائیم و بانوار موهبت کبری در بساط غیر آء مبعوث شویم و در ظل
 کلمه وحدانیت بنشیند نجات الله مشغول گردیم و در هر دم برومی جدید زنده شویم

ع ع ستانبه

هو الله

جناب میرزا محمد باقر خان جناب محمد حسن خان امته الله بکم امته الله گوهر علیهم

بهاء الله الاهی

الله الاهی

ای یاران حقیقی چه نویسم که قلب در نهایت انجذابت و روح در غایت اشتیاق
 آتشی از محبت الله در دل افروخته و شمع در خواجه قلب روشن گشته که چون یاد یاران

نظر مبارک

خلور